

Nss uvážil především, že zjištěno jest ve správním řízení podle sdělení říditelství pošt v Praze z 26. března 1925 ve směru skutkovém, že st-l byl po utrpeném zranění přijat do pošt. služby jako invalida dne 30. března 1917 a to bez ohledu na svou službu předválečnou. Na toto skutkové zjištění, které vůbec nebylo st-lem vzato v odpor, jest nss dle § 6 zák. o ss vázán.

St-l sám ve stížnosti přiznává, že nové ustanovení jeho v roce 1917 se stanoviska organizace pošt. úřadů pokládáti jest za nový služ. poměr, míní však, že přes to nelze mlčením přejíti službu poštovní, kterou konal před válkou jako venkovský pošt. sluha, poněvadž v § 4, odst. 2 předpokládá, že před vznikem nároku na důchod nebyl válečný poškozenec vůbec ve služ. poměru ke státu.

Tento názor nelze však sdílet již proto, že použití cit. předpisu není vázáno předpokladem, že před vznikem nároku na důchod nebyl vál. poškozenec vůbec v takovém poměru služ., jaký má předpis ten na zřeteli, nýbrž stanoví pouze, že po události, zakládající nárok na důchod invalidní, byl vál. poškozenec přijat do služeb takových. Byl-li vál. poškozenec před událostí tou ve službách státu, pokud se týče veř. korporací tam uvedených, nelze při správném výkladu zákona mluvit o jeho přijetí do služeb takových jen tenkrát, pakli služ. poměr po vzniku nároku na důchod jest pokračováním dřívějšího poměru služebního tak, že jest tu souvislost s předválečným výkonem služby.

Je-li však v tomto případě zjištěno, že při nastoupení st-lově po skončené službě válečné vůbec nebyl vzat zřetel ke službě předválečné a dospěl-li úřad na základě tohoto zjištění k právnímu důsledku, že přijetí st-lovo do pošt. praxe jest událostí novou, nelze spatřovati v nař. rozhodnutí nezákonnost. Neběžíť tu o pokračování ve služ. poměru předválečném, nýbrž o nový poměr služ., který přiznává st-l sám ovšem jen pod zorným uhlem organizačního stanoviska pošt. úřadů. Na tom však právě záleží, zdali se zřetelem k organizaci pošt. úřadů lze nastoupení po službě válečné pokládati za novou událost, či jen za úkon, který navazoval na předešlou službu předválečnou. Bylo by zajisté nedůsledným, aby na jedné straně se stanoviska organizačního při nastoupení pošt. služby po vzniku nároku na inval. důchod, vůbec se nebral v úvahu předválečný výkon, kdežto na straně druhé, totiž při použití 2. odstavce § 4, by se na předválečný úkon vzal zřetel. Pojem přijetí do služeb nutno vykládati jednotně.

Č. 7148.

Domovské právo. — Řízení správní: O prejudiciálním významu usnesení soudu o rozvodu manželství pro rozhodování úřadů správních o dom. příslušenosti.

(Nález ze dne 15. března 1928 č. 24113/27).

V ě c: Obec K. proti zemské správě politické v Praze stran domovské příslušenosti Marie G.

V ý r o k: St í ž n o s t se z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Rozhodujíc spor mezi obcemi V. a K. o domovském právu Marie G., roz. D., manželky Josefa G., narozeného dne 31. července 1847 v K., vyslovila osp ve V. výměrem z 31. prosince 1921, že Marie G. přísluší do K. — — — — —

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání obce K. — — — — —

Stížnost vytýká, že nař. rozhodnutí je založeno na zmatečném usnesení okr. soudu ve V. ze 3. října 1899, kterým bylo manželství Josefa a Marie G. rozvedeno.

Kdyby uvedené usnesení soudní skutečně bylo zmatečné, bylo by zajisté nař. rozhodnutí založeno na řízení podstatně vadném, neboť správní úřad může pravoplatné rozhodnutí o prejudicielní otázce cizího oboru položit za základ rozřešení poměru tím podmíněného jen tenkrát, jestliže toto rozhodnutí je způsobilé tvořit praepjudicium ve sporu, který se projednává před úřadem správním. Této způsobilosti se naprosto nedostává zmatečnému rozhodnutí, tedy rozhodnutí, jež by bylo vydáno úřadem absolutně nepřislušným, neboť takové rozhodnutí není vůbec s to, aby založilo nějaké právní účinky, takže po právu jakoby neexistovalo. K takové zmatečnosti musil by úřad správní hledět z úřední povinnosti.

V konkrétním případě musil úřad, dříve než přikročil k řešení otázky dom. příslušnosti Marie G., zjistiti, zdali manželství, ve které jmenovaná vstoupila r. 1891 s Josefem G., bylo soudně rozvedeno. O této otázce bylo tu usnesení okr. soudu ve V. ze 3. října 1899, tedy soudu, který byl podle § 114 jur. normy věcně i místně příslušným povolití dobrovolný rozvod v konkrétním případě. Ale pak žal. úřad byl nejen oprávněn, nýbrž i — jak tomu nasvědčuje ustanovení § 37 dom. zák. č. 105/63 ř. z. — povinen položit pravoplatné usnesení soudní o otázce práva občanského za základ řešení poměru tím podmíněného, aniž mohl toto usnesení soudní věcně přezkoumat a hledět k okolnostem stěžující si obcí proti onomu soudnímu výroku k platnosti přiváděným, poněvadž okolnosti ty jsou pro platnost a závaznost tohoto výroku s hlediska správního bez významu. — — — — —

Č. 7149.

V o j e n s k é v ě c i: * Právní nárok na propočtení služ. doby podle čl. XI. zák. č. 152/23 mají za splnění ostatních zákonných předpokladů také ti vojenští gázisté, kteří byli dne 24. července 1923 na dovolené s čekáním.

(Nález ze dne 15. března 1928 č. 6234.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 6685/27.

V ě c: Eduard K. v P. (adv. Dr. Lad. Wopršálek z Prahy) proti ministerstvu národní obrany (min. kom. Dr. Petr Schmied) stran propočtení služební doby.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.